

Overweging Drievuldigheidszondag 15 juni 2025

De evangelie-lezing begon met de woorden van Jezus dat Hij ons eigenlijk nog veel te zeggen heeft, maar dat we dat nog niet kunnen verwerken. Ook zegt Jezus dat wanneer de Geest der waarheid komt, deze onze leidsman zal zijn naar de volle waarheid.

We hebben de Geest dus nodig om geleid te worden, om te kunnen luisteren naar wat Jezus ons te zeggen heeft, om geleid te worden naar de volle waarheid, om geleid te worden naar het zien van God.

Vorige week hebben we met elkaar het feest van Pinksteren gevierd. Vandaag vieren we het feest van de Drie-eenheid. Het feest van ons geloof in de ene God die is Vader, Zoon en Heilige Geest.

De ene God in wiens Naam wij zijn gedoopt en daarmee zijn herboren als kinderen van de ene God. In wiens Naam wij hier bijeen zijn om te luisteren naar wat Hij ons te zeggen heeft, om ons door Hem te laten vormen tot één heilige katholieke kerk die deelt in de eenheid van Vader Zoon en Heilige Geest.

Het meest mooie, het meest wonderlijke is vaak ook het meest onbegrijpelijke, dat we niet kunnen 'verwerken' met ons verstand.

Zo is de gave van God dat Hij zichzelf aan ons geeft als onze Vader, zichzelf openbaart in Jezus Christus als onze Heer en broeder en zichzelf aan ons geeft in de Heilige Geest, met ons verstand niet te verwerken, te begrijpen.

Dat ligt niet aan de beperking van mijn of uw verstand. Vele zeer intelligente mensen hebben nagedacht over de Drie-eenheid van onze ene God. Ze hebben geprobeerd te begrijpen, te verklaren, veelal op basis van Bijbelteksten, hoe het kán dat één God drie 'personen' is.

Ook onze kerkvader Augustinus, toch een buitengewoon intelligente man, roept in het laatste deel van zijn Belijdenissen uit: 'hoe kan een mens dit begrijpen?' En in een preek vraagt hij zijn parochianen om gebed opdat hij door de Geest geholpen enigszins dit mysterie van de Drie-eenheid kan uitleggen.

De vraag is, beste zusters en broeders, of het de aangewezen weg is om God en om de gave van God als Drie-eenheid te willen begrijpen. We spreken niet voor niets van geloófsbelijdenis, van het belijden van ons GELOOF.

Jezus vraagt ons om te GELOVEN! Zoals in Joh. 14, 11 'Geloof me toch: Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij.' En: 12 'Waarachtig, Ik verzeker jullie: wie in Mij gelooft, zal de daden die Ik verricht, ook zelf verrichten. Niet omdat de mens die verricht, maar omdat God die verricht.

Wat is nu het verschil tussen begrijpen en geloven?

Als wij proberen te begrijpen, dan gebruiken wij ons verstand, gebruiken we onze begrippen, onze ervaringen, onze kennis. We gebruiken onze referenties. Ons eigen wezen is de ruimte en de beperking van wat we kunnen denken en begrijpen over

welk onderwerp of wezen dan ook. De ene heeft een groter verstand, een grotere denkruimte dan de ander.

Geloof keert ons perspectief radicaal om. Niet óns kijken, niet óns verstand, niet óns kunnen begrijpen bepaalt de denkruimte, maar God. God, schepper van de onmetelijke ruimte van wat was, is en zijn zal.

En Gods wezen gaat zoals de Schrift ons leert, ons verstand te boven.

Het radicaal afzien van ons menselijk perspectief, van onze beperkt kunnen zien en begrijpen en ons openstellen voor God, voor Gods aanwezigheid IN ieder van ons en IN ons midden, leert ons zien, leert ons luisteren, leert ons meer en meer geloven en leert ons meer en meer gevoelig worden voor Gods aanwezigheid.

Want dat is denk ik waar het om gaat: dat wij geloven in God die aanwezig is in ons leven. In ons leven als individu, in ons leven als gemeenschap, in heel de schepping, in alles wat is en zijn zal. God is als de Ene aanwezig en op ons betrokken zoals God is. Dat gaat ons verstand te boven. Gelukkig maar.

Misschien dat u denkt: ja, maar dat is nu net het punt, de vraag of ik wel kán geloven wat in de geloofsbelijdenis uitgesproken wordt. Er zijn mensen die het moeilijk vinden om de geloofsbelijdenis te bidden vanwege allerlei vragen.

Zelf heb ik dat ook gehad, vragen en nog eens vragen. Willen begrijpen. Totdat ik, laten we zeggen door hulp van de heilige Geest tot het inzicht kwam dat er maar één ding opzat: me overgeven aan het belijden in de hoop dat het geloof en het inzicht dan eens zou komen. Ik kan u zeggen dat toen mijn weerstand gesmolten was het uitzeggen van de geloofsbelijdenis, betekenis kreeg.

Graag maak ik u deelgenoot van een vergelijking die kan helpen om te verduidelijken. Het gaat om de vergelijking tussen geloven en leren zwemmen. Waarschijnlijk hebben de meesten van ons wel leren zwemmen.

Als je wilt leren zwemmen, kun je dagen, maanden of jaren je gaan verdiepen in de beweging, in hoe dat moet, zwemmen. Je kunt boeken lezen over beroemde zwemmers, je kunt mensen het hemd van het lijf vragen over hoe ze zwemmen, wat ze ervaren, wat er zo fijn aan is en noem maar op. Maar al deze inspanningen hebben je nog niet leren zwemmen. Je kunt er alles van weten, maar wat zwemmen is, dat weet je alleen als je het water ingaat. Pas dan ervaar je hoe je je in dat water kunt bewegen en als je je beweegt, hoe je door het water wordt gedragen. Door je over te geven aan God, door je in Hem te gaan bewegen, leer je dat je door Hem wordt gedragen en kun je je laten drijven, en geef je je over en kun je de vreugde ervaren van het in je element zijn...

Die vreugde, daartoe worden we uitgenodigd, elk moment van ons leven! Om ons te bewegen, om te leven in de Drie-ene God!

Dat we dat kunnen geloven...

Dat zou een feest zijn...

Greetje Feenstra